

A dramatic illustration of a library or study. In the foreground, a large, thick, brown leather-bound book with gold-embossed patterns lies flat. On top of the book sits a rolled-up scroll tied with a black ribbon. Next to the scroll are two small, dark, ornate boxes. One box is open, revealing a golden interior. A bright beam of light from the upper right corner illuminates the scene, creating a warm, golden glow and casting long shadows. The background shows a stone wall with arched niches containing books or scrolls.

סיפור אור החיים הקדוש:
**התפילין שהאבות
שלהן פרחו**

מסע של אמונה, אהבת השם וקוונה טהורה

לפני כְּשֶׁלוֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָה בְּמָרוֹקוֹ, חֵי
רַב גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
שֵׁמוֹ רַבִּי חַיִּים בֶּן
עֶטְר. מֵרֹב
קְדוּשָׁתוֹ וְטָהָרְתּוֹ
קָרְאוּ לוֹ כּוֹלָם 'אוֹר
הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ'.

בְּכָל יוֹם, הָיָה הָרַב בְּנִיחַ
מִנִּיחַ אֶת הַתְּפִלִּין שָׁלוֹ.
הוּא הָיָה מִתְפַּלֵּל
בְּדַבָּקוֹת עֲצוּמָה,
בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה רַבָּה
לְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

יום אחד בכֹּתֶה אִשְׁתּוֹ וְאָמְרָה: 'מָה אַעֲשֶׂה כֹּאֲשֶׁר תִּפְטֹר מִן הָעוֹלָם?
אֲנִי אֶהְיֶה עֲנִיָּה!' הָרַב הִרְגִּיעַ אוֹתָהּ: 'מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי, יָבוֹא עֲשִׂיר
וְיִקְנֶה אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלִי בַּהֲרֵבָה כֶּסֶף."

'אַךְ יֵשׁ תִּנְאִי אֶחָד
חָשׁוּב!' אָמַר הָרֵב.
'כַּאֲשֶׁר הָעֲשִׂיר יָנִיחַ
אֶת הַתְּפִלִּין, אָסוּר לוֹ
לִחְשׁוֹב עַל שׁוּם דָּבָר
אַחֵר. עָלָיו לִחְשׁוֹב רַק
מִחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
נֶשֶׁל תְּפִילָּה!'

לְאַחַר שְׁאוֹר הַחַיִּים הַקָּדוֹשׁ נִפְטָר וְעָלָה לְשָׁמַיִם, הִגִּיעַ אִישׁ עָנִי מְאֹד לְבֵית
נְשָׁלוֹ. הָעָנִי קָנָה אֶת הַתְּפִילִין בְּסָכּוֹם עָצוֹם, בְּדִיוֹק כָּפִי שֶׁהִבְטִיחַ הָרַב.

הַעֲשִׂיר מִיָּד הַנִּיחַ אֶת
הַתְּפִלִּין. הוּא הַרְגִּישׁ
בְּאֶפֶן פְּלִאי אֶת הַקְּדוּשָׁה
וְהַטְהָרָה שֶׁל הָרֵב!
הוּא הַתְּפִלָּל בְּשִׁמְחָה
וּבְדְבָקוֹת גְּדוּלָּה בַּיָּשׁ.

בְּכָל יוֹם מִתְחַדֵּשׁ הָעֲשִׂיר הַרְגִּישׁ הַתְּעַלּוּת בְּרוּחָנִיּוֹת. מִחֲשַׁבּוֹתָיו הָיוּ קְדוֹשׁוֹת,
וְהֶאֱהָבָה שָׁלוֹ לְקִדּוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַלְכָה וְגִדְלָה מִיּוֹם לְיוֹם.

יום אחד, באמצע היום, כאשר העשיר היה עטור
עדין בתפילין על ראשו וידו, נכנס פתע סהגלע
סוחר ושאל אותו שאלה על עסקים.

מִבְּלִי לָשִׁים לֵב שֶׁהוּא חָבוּשׁ בְּתַפִּילִּין, הָעֹשִׂיר הֵחֵל לְדַבֵּר עִם הַסּוֹחֵר
דְּבַרִּי חוֹל! מִחֲשָׁבוֹתָיו נִדְדוּ לְעֵנִינִי כֶסֶף וְעִבּוּדָה.

פְּתָאוֹם הוּא הֶרְגִישׁ מִנְשֵׁהוּ
מוֹזַר. אֲוֹוֹרֶרֶת הֶקְדוּשָׁה
בַּחֲדָר נְעֻלָּמָה לַחֲלוּטִין!
הוּא כָּבֵר לֹא הֶרְגִישׁ בַּתְּלָה.
הָיָה נִדְמָה כְּאִילוֹ הֶתְפִּילִין
כָּלֹל לֹא עָלָיו!

בְּהִלָּה עֲצוּמָה, קָרָא הָעָשִׂיר לְסוֹפֵר סֵת"ם מוֹמָחָה וְאָמַר לוֹ:
"בּוֹא מֵהֵר! תְּבַדּוֹק אֶת הַתְּפִילִּין שְׁלִי, תִּרְאֶה מָה קָרָה בְּתוֹכָן!"

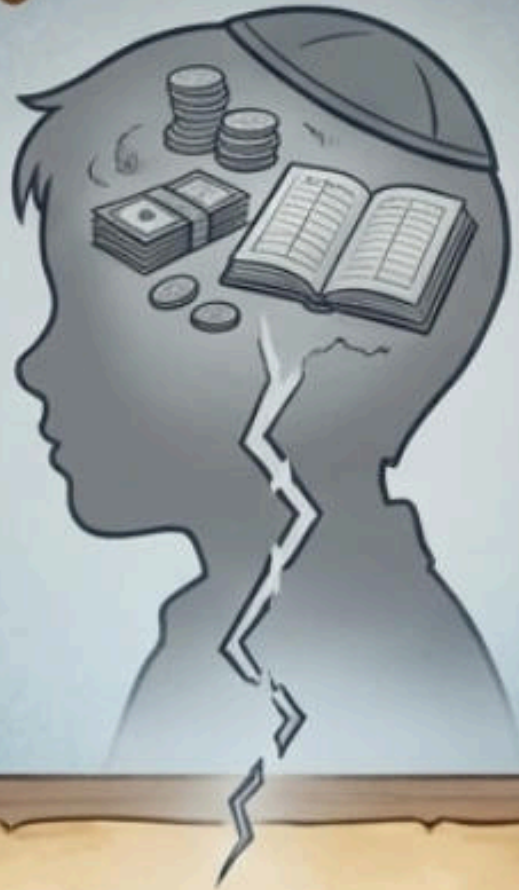

הסופר פתח את התפילין, ונדהם לגלות: על הקלף לא נשארה
שום אות! כל האותיות פרחו ונעלמו מהקלף הקדוש!

הַעֲשִׂיר הַבֵּין אֶת הַטָּעוֹת שְׁלוֹ.
הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁל הַחוֹל הַעֲסָקִים
גִּירָשׁוּ אֶת קְדוּשַׁת הַתְּפִילִין.
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת דּוֹרָשׁוֹת
דּוֹרָשׁוֹת מַחְשָׁבוֹת טְהוֹרוֹת
טְהוֹרוֹת כְּדִי לְהִישָׁאֵר.

הַכּוֹחַ הָעֶצוּם שֶׁל הַקּוּוֹנָה שְׁלָנוּ!

הַעֲשִׂיר הַכֵּין אֶת חֲשֵׁבוֹתָ שֶׁלוֹ
הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַחוּל הַעֲסָקִים
הַמִּדֵּשׁ הוּא עֹכֵר תַּחַל הַמִּסִּין לַעֲמֹ
נִירְשֵׁר אֶת קְדוּשַׁת הַהִפְלִיזִין.
הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת דְּדִירְשׁוֹת
דִּירְשׁוֹת מַעֲשׂוֹת מִן־שְׁבוֹת טְהוּרוֹת
טוֹחֹר כִּי טְהוּרוֹת כְּדִי לִהְיוֹת לַהֲשִׁאֵר.

הַלָּקַח שְׁלָנוּ: כֹּאֲשֶׁר אֲנִיחֵנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹ עוֹשִׂים מִצְוָה, עָלֵינוּ לְרַכֵּז אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת
רַק בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם. קוּוֹנָה טְהוּרָה בִּלְבָב הִיא מָה שְׁשׁוֹמֵר עַל הַקְּדוּשָׁה אֲתָנוּ!